

Некалькі дзён таму мне ў руці трапіла кніга вядомага атэіста Андрэ Фросара, у якой ён апісвае, як сустрэў Бога. “Бог існуе. Я сустрэў Яго” – назва яго вядомай працы і адначасова вызнанне ўласнага навяртання. Што азначае гэтае сцверджанне? Як можна сустрэць Бога і які гэта Бог? Пра які род досведу ідзе гаворка? Ці здольны мы апісаць сваю сустрэчу з Богам? Я лічу, што гэтыя пытанні патрабуюць неадкладных адказаў. Ці лёгка нам будзе адказаць на іх?

Сведчанне Андрэ не адзінае. Наадварот, гісторыя Касцёла прапануе нам мноства падобных прыкладаў – ад першых вучняў Хрыста, ад святога Паўла і яго дарогі навяртання ў Дамаск аж да нашых дзён, праз усіх людзей, якія сустракаюцца з Хрыстом, бо і сёння такіх хапае. Сустрэць Хрыста можна на кожным жыццёвым шляху. Святы Аўгустын сустрэў Яго пасля прачытання Евангелля і малітвы сваёй маці, святая сястра Фаустына – праз глыбокае сузіранне і сузіральнае жыццё, святы Антоній раздаў усё, што меў, і стаў пустэльнікам... Але ёсць таксама тыя, хто ўсё яшчэ сцвярджае, што Бога няма, што яны Яго не сустрэлі. † Веруючы чалавек павінен больш ад сябе патрабаваць. Ён павінен старацца жыць так, каб тыя, хто глядзіць на яго, бачылі ў ім Бога, каб праз гэтага чалавека яны маглі сустрэцца з Богам. Гэта нялёгкая задача, але такое трыванне з Богам ўзбагачае самога чалавека, надае правільны рытм яго жыццю і змяняе яго ў лепшы бок. Пасля сустрэчы з Панам чалавек адчувае сябе лепш, ён шчаслівы. А гледзячы на людзей, якія адыходзяць ад Бога ці яшчэ Яго не сустрэлі, можна заўважыць сумны лёс іх жыццёвай вандроўкі; гэта нібыта ўвесь час жыць з сумным тварам. Падчас свайго “даспявання” да сустрэчы з Панам кожны з нас будзе адчуваць вялікую патрэбу размовы і сустрэчы з Ім, прыгадваючы сабе пра тое, што Ён стварыў нас па сваім вобразе і падабенстве.

Мы сустракаемся з Хрыстом штодзень. Жывы Бог прысутнічае ў сакамантах, праз сваё бласлаўленне Ён спадарожнічае нам у жыцці. Варта ўспомніць пра гэта і мець вочы і сэрца адкрытыя на сустрэчу з Панам у святых сакрамантах. Сакраментальнае жыццё заўсёды прыводзіць чалавека на сустрэчу з Богам. Мы можам таксама спаткаць і ўбачыць Яго ў іншых людзях. Таму не пройдзем з абыякавасцю міма таго, каму неабходна наша дапамога ці нават звычайная ўсмешка і простае пытанне “Як жыццё?”.

А якой будзе гісторыя Тваёй сустрэчы з Хрыстом? У Цябе ёсць нагода і магчымасць сустрэць Яго на сваім жыццёвым шляху, не змарнуй іх. Каб сустрэць Бога, трэба мець адкрытае сэрца і вялікае жаданне.